

תלמוד בבלי על ספר הושע

יומא כב:ב

כל המונה את ישראל עובר בלאו שנאמר (הושע ב, א) והיה מספר בני ישראל כחול הים אשר לא ימד רב נחמן בר יצחק אמר עובר בשני לאוין שנאמר לא ימד ולא יספר

פסחים פז:ב

אמר לו הקב"ה עד שאתה מבקש רחמים על עצמך בקש רחמים על ישראל שגזרתי עליהם שלש גזירות בעבורך עמד ובקש רחמים ובטל גזירה והתחיל לברכן שנאמר (הושע ב, א) והיה מספר בני ישראל כחול הים וגו'

יומא כב:ב

והיה מספר בני ישראל כחול הים וכתב אשר לא ימד ולא יספר לא קשיא כאן בזמן שישראל עושין רצונו של מקום כאן בזמן שאין עושין רצונו של מקום רבי אמר משום אבא יוסי בן דוסתאי לא קשיא כאן בידי אדם כאן בידי שמים

פסחים פח:א

א"ר יוחנן גדול קבוץ גליות כיום שנבראו בו שמים וארץ שנאמר (הושע ב, ב) ונקבצו בני יהודה ובני ישראל יחדו ושמו להם ראש אחד ועלו מן הארץ כי גדול יום יזרעאל וכתב (בראשית א, ה) ויהי ערב ויהי בוקר יום אחד

כתובות סה:א

אין פוסקין יינות לאשה ואם תאמר (הושע ב, ז) אלכה אחרי מאהבי נותני לחמי ומימי צמרי ופשתי שמני ושקויי דברים שהאשה משתוקקת עליהן ומאי נינהו תכשיטין

נזיר כג:א

אמר רבי יוחנן כל הפסוק הזה על שם עבירה נאמר (בראשית יג, י) וישא לוט (בראשית לט, ז) ותשא אשת אדוניו את עיניה [את עיניו] (שופטים יד, ג) כי היא ישרה בעיני וירא אותה שכס בן חמור את כל ככר הירדן (משלי ו, כו) כי בעד אשה זונה עד ככר לחם כי כלה משקה (הושע ב, ז) אלכה אחרי מאהבי נותני לחמי ומימי צמרי ופשתי שמני ושקויי

ברכות ז:א

טובה מרדות אחת בלבו של אדם יותר מכמה מלקיות שנא' (הושע ב, ט) ורדפה את מאהביה וגו' ואמרה אלכה ואשובה אל אישי הראשון כי טוב לי אז מעתה

ברכות לה:ב

ר' חנינא בר פפא רמי כתיב (הושע ב, יא) ולקחתי דגני בעתו וגו' וכתב (דברים יא, יד) ואספת דגנך וגו' ל"ק כאן בזמן שישראל עושין רצונו של מקום כאן בזמן שאין ישראל עושין רצונו של מקום

שבת נה:א

מאימתי תמה זכות אבות אמר רב מימות הושע בן בארי שנא' (הושע ב, יב) אגלה את נבלתה לעיני מאהביה ואיש לא יצילנה מידי ושמואל אמר מימי חזאל שנאמר (מלכים ב, יג, כב) וחזאל מלך ארם לחץ את ישראל כל ימי יהואחז וכתב ויחן ה' אותם וירחמם ויפן אליהם למען בריתו את אברהם יצחק ויעקב ולא אבה השחיתם ולא השליכם מעל פניו עד עתה ר' יהושע בן לוי אמר מימי אליהו שנאמר (מלכים א, יח, לו) ויהי בעלות המנחה ויגש אליהו הנביא ויאמר ה' אלהי אברהם יצחק וישראל היום יודע כי אתה אלהים בישראל ואני עבדך ובדברך עשיתי [את] כל הדברים האלה וגו' ורבי יוחנן אמר מימי חזקיהו שנאמר (ישעיהו ט, י) למרבה המשרה ולשלום אין קץ על כסא דוד ועל ממלכתו להכין אותה ולסעדה במשפט ובצדקה מעתה ועד עולם קנאת ה' צבאות תעשה זאת

תענית כט:ב

רבי יהודה אומר כל החדש כולו אסור רשב"ג אומר אינו אסור אלא אותה שבת בלבד ותניא אידך ונוהג אבל מראש חדש ועד התענית דברי ר' מאיר רבי יהודה אומר כל החדש כולו אסור רשב"ג אומר אינו אסור אלא אותה שבת בלבד אמר ר' יוחנן ושלשתן מקרא אחד דרשו דכתיב (הושע ב, יג) והשבתי כל משושה חגה חדשה ושבתי

שבת קמה:ב

מפני מה מועדים שבבבל שמחים מפני שלא היו באותה קללה דכתיב (הושע ב, יג) והשבתי כל משושה חגה חדשה ושבתי וכל מועדה וכתב (ישעיהו א, יד) חדשיכם ומועדיכם שנאה נפשי היו עלי לטורח מאי היו עלי לטורח א"ר אלעזר אמר הקב"ה לא דיין לישראל שחוטאין לפני אלא שמטריחין אותי לידע איזו גזירה קשה אביא עליהן

פסחים פז:א

וא"ר יוחנן ככלה שנמצאת שלימה בבית חמיה ורדופה לילך להגיד שבחה בבית אביה דכתיב (הושע ב, יח) והיה ביום ההוא נאם ה' תקראי אישי ולא תקראי לי עוד בעלי

כתובות עא:ב

אמרת רגל אחד יקיים הא שנים יוציא ויתן כתובה אימא סיפא שלשה יוציא ויתן כתובה הא שנים יקיים אמר אביי סיפא אתאן לכהנת ורבי יהודה היא רבה בר עולא אמר לא קשיא כאן ברדופה כאן בשאינה רדופה (שיר השירים ח, י) אז הייתי בעיניו כמוצאת שלום אמר רבי יוחנן ככלה שנמצאת שלמה בבית חמיה ורדופה לילך ולהגיד שבחה בבית אביה (הושע ב, יח) והיה ביום ההוא נאום ה' תקראי אישי ולא תקראי לי עוד בעלי אמר רבי יוחנן ככלה בבית חמיה ולא ככלה בבית אביה

תלמוד בבלי על ספר הושע

פסחים פז:ב

והיה במקום אשר יאמר להם לא עמי אתם יאמר להם בני אל חי ונקבצו בני יהודה ובני ישראל יחדו וגו' (הושע ב, כה) וזרעתי לי בארץ ורחמתי את לא רוחמה ואמרתי ללא עמי עמי אתה

מגילה יז:ב

וכיון שנבנית ירושלים בא דוד שנאמר (הושע ג, ה) אחר ישובו בני ישראל ובקשו את ה' אלהיהם ואת דוד מלכם

קידושין יג:א

דאמר רב יהודה אמר שמואל כל שאינו יודע בטיב גיטין וקדושין לא יהא לו עסק עמהן אמר ר' אסי אמר רבי יוחנן וקשין לעולם יותר מדור המבול שנאמר (הושע ד, ב) אלה וכחש ורצוח וגנוב ונאוף פרצו ודמים בדמים נגעו מאי משמע כדמתרגם רב יוסף מולדין בנין מנשי חבריהון חובין על חובין מוסיפין

קידושין יג:א

וכתיב (הושע ד, ג) על כן תאבל הארץ ואמלל כל יושב בה בחית השדה ובעוף השמים וגם דגי הים יאספו

קידושין ע:ב

דאמר ר' אלעזר אם ראית כהן בעזות מצח אל תהרהר אחריו שנא' (הושע ד, ד) ועמך כמריבי כהן

מועד קטן יז:א

ופליגא דריש לקיש דאמר ריש לקיש תלמיד חכם שסרח אין מנדין אותו בפרהסיא שנאמר (הושע ד, ה) וכשלת היום וכשל גם נביא עמך לילה כסהו כלילה

יבמות סא:ב

מאי טעמא דר' יהודה דכתיב (הושע ד, ו) אכלו ולא ישבעו הזנו ולא יפרוצו כל ביאה שאין בה פירצה אינה אלא בעילת זנות

יומא עו:ב

והכתיב (משלי ג, ו) ותירוש יקביך יפרוצו דבר הבא מן התירוש יקביך יפרוצו והא כתיב (הושע ד, יא) זנות ויין ותירוש יקח לב

סוכה נב:ב

רב הונא רמי כתיב (הושע ד, יב) כי רוח זנונים התעה וכתיב (הושע ה, ד) בקרבם בתחלה התעם ולבסוף בקרבם

סוכה נב:ב

רב הונא רמי כתיב (הושע ד, יב) כי רוח זנונים התעה וכתיב (הושע ה, ד) בקרבם בתחלה התעם ולבסוף בקרבם

יבמות קב:ב

ר' ג' עמא דחלץ ליה מריה מיניה דכתיב (הושע ה, ו) בצאנם ובבקרם ילכו לבקש את ה' ולא ימצאו חלץ מהם

יבמות יז:א

א"ל לא זזו משם עד שעשאו עובדי כוכבים גמורים שנאמר (הושע ה, ז) בגדו כי בנים זרים ילדו

קידושין ע:א

אמר רב כל הנושא אשה לשום ממון הויין לו בנים שאינן מהוגנים שנאמר (הושע ה, ז) בהשם בגדו כי בנים זרים ילדו

מגילה יג:ב

דאמר ר' ל' אין הקב"ה מכה את ישראל אא"כ בורא להם רפואה תחילה שנאמר (הושע ז, א) כרפאי לישראל ונגלה עון אפרים

סוטה מב:א

ארבע כיתות אין מקבלות פני שכינה כת ליצים וכת חניפים וכת שקרים וכת מספרי לשון הרע כת ליצים דכתיב (הושע ז, ה) משך ידו את לוציצים וכת חניפים דכתיב (איוב יג, טז) כי לא לפניו חנף יבא כת שקרים דכתיב (תהלים קא, ז) דובר שקרים לא יכון לנגד עיני כת מספרי לשון הרע דכתיב (תהלים ה, ה) כי לא אל חפץ רשע אתה לא יגורך רע צדיק אתה ה' לא יגור במגורך רע

תלמוד בבלי על ספר הושע

גיטין ז:א

הדבר יצא מפי ר"א ונתנוהו לגניבא בקולר שלחו ליה למר עוקבא זמרא מנא לן דאסיר שרטט וכתב להו (הושע ט, א) אל תשמח ישראל אל גיל בעמים ולישלח להו מהכא (ישעיהו כד, ט) בשיר לא ישתו יין ימר שכר לשותיו אי מההוא ה"א ה"מ זמרא דמנא אבל דפומא שרי קמ"ל

ברכות נו:ב

הרואה ענבים בחלום ישכים ויאמר (הושע ט, י) כענבים במדבר קודם שיקדמו פסוק אחר (דברים לב, לב) ענבימו ענבי רוש

סוכה מט:ב

וא"ר אלעזר גדולה גמילות חסדים יותר מן הצדקה שנאמר (הושע י, יב) זרעו לכם לצדקה וקצרו לפי חסד אם אדם זורע ספק אוכל ספק אינו אוכל אדם קוצר ודאי אוכל

שבת פט:ב

ראוי היה יעקב אבינו לירד למצרים בשלשלאות של ברזל אלא שזכותו גרמה לו דכתיב (הושע יא, ד) בחבלי אדם אמשכם בעבותות אהבה ואהיה להם כמרימי עול על לחיהם ואט אליו אוכיל

ברכות ו:ב

לעולם ירוץ אדם לדבר הלכה ואפילו בשבת שנא' (הושע יא, י) אחרי ה' ילכו כאריה ישאג

סוכה נב:ב

אמר רבי יוחנן אבר קטן יש לו לאדם מרעיבו שבע משביעו רעב שנאמר (הושע יג, ו) כמרעיתם וישבעו וגו'

פסחים פז:ב

ואמר רבי אלעזר לא הגלה הקדוש ברוך הוא את ישראל לבבל אלא מפני שעמוקה כשאל שנאמר (הושע יג, יד) מיד שאול אפדם ממות אנאלם רבי חנינא אמר מפני שקרוב לשונם ללשון תורה

יבמות יז:א

במתניתא תנא כל שאין מכיר משפחתו ושבתו נפנה לשם אמר רבא והיא עמוקה משאל שנאמר (הושע יג, יד) מיד שאול אפדם ממות אנאלם

יומא פו:א

אמר רבי לוי גדולה תשובה שמגעת עד כסא הכבוד שנא' (הושע יד, ב) שובה ישראל עד ה' אלהיך

יומא פו:ב

גדולה תשובה שזדונות נעשות לו כשגגות שנאמר (הושע יד, ב) שובה ישראל עד ה' אלהיך כי כשלת בעונך הא עון מזיד הוא וקא קרי ליה מכשול

יומא פו:ב

שלא כמדת הקדוש ברוך הוא מדת בשר ודם מדת בשר ודם מקניט את חבריו בדברים ספק מתפייס הימנו ספק אין מתפייס הימנו וא"ת מתפייס הימנו ספק מתפייס בדברים ספק אין מתפייס בדברים אבל הקב"ה אדם עובר עבירה בסתר מתפייס ממנו בדברים שנאמר (הושע יד, ג) קחו עמכם דברים ושובו אל השם

יומא פו:ב

ולא עוד אלא שמחזיק לו טובה שנאמר וקח טוב ולא עוד אלא שמעלה עליו הכתוב כאילו הקריב פרים שנאמר (הושע יד, ג) ונשלמה פרים שפתינו

יומא פו:א

א"ר חמא (בר) חנינא גדולה תשובה שמביאה רפאות לעולם שנא' (הושע יד, ה) ארפא משובתם אוהבם נדבה

יומא פו:ב

שמא תאמר פרי חובה ת"ל (הושע יד, ה) ארפא משובתם אוהבם נדבה

תענית ד:א

אמר לה הקב"ה בתי את שואלת דבר שפעמים מתבקש ופעמים אינו מתבקש אבל אני אהיה לך דבר המתבקש לעולם שנאמר (הושע יד, ו) אהיה כטל לישראל

ברכות מג:ב

אמר רב עתידיים בחורי ישראל שיתנו ריח טוב כלבנון שנאמר (הושע יד, ז) ילכו יונקותיו ויהי כזית הודו וריח לו כלבנון

תלמוד בבלי על ספר הושע

נזיר כג:א

אמר רבי יוחנן מאי דכתיב ([הושע יד, ז](#)) כי ישרים דרכי ה' וצדיקים ילכו בם ופושעים יכשלו בם משל לשוני בני אדם שצלו את פסחיהן אחד אכלו לשום מצוה ואחד אכלו לשום אכילה גסה זה שאכלו לשום מצוה וצדיקים ילכו בם וזה שאכלו לשום אכילה גסה ופושעים יכשלו בם